

Σύνοψη σεναρίου για ταινία μεγάλου μήκους, διασκευασμένου Ελληνικού λογοτεχνικού έργου.

Θεραπείες του έρωτα

1861, στην Ερμούπολη της Σύρου. Ο Ανδροκλής, ένας εικοσιπεντάχρονος νέος, είναι ευτυχισμένος με τη ζωή του. Έχει μια καλή δουλειά, κληρονόμησε ένα άνετο σπίτι και απολαμβάνει τον ελεύθερο του χρόνο παίζοντας πρέφα και κοντσίνα στη λέσχη, με τους καλούς του φίλους. Μέσω του φίλου του Εμμανουήλ, ο Ανδροκλής γνωρίζεται με τη Χριστίνα, ένα όμορφο, μελαχρινό κορίτσι, με ανάστημα, με ώμους, με στήθος και με φλόγα στο βλέμμα. Ο Ανδροκλής ερωτεύεται κεραυνοβόλα τη Χριστίνα και υποφέρει. Παρ' όλες τις αντιδράσεις από συγγενείς και φίλους, αποφασίζει να την παντρευτεί για να σταματήσει να βασανίζεται. Τη Χριστίνα, τη θέλει για να την απολαύσει, να τη χορτάσει, να τη βαρεθεί και να αρχίσει έπειτα, όπως πριν, να τρώει, να κοιμάται, να πηγαίνει στον περίπατο και να παίζει πρέφα και κοντσίνα στη λέσχη.

Ο μήνας του μέλιτος διαρκεί ένα ολόκληρο καλοκαίρι στο νησί της Κέας. Το πρωί το ζευγάρι συνηθίζει να κάνει θαλάσσιο μπάνιο και το απόγευμα μακρινό περίπατο ή εκδρομή. Ο Ανδροκλής επιστρέφει κατάκοπος, τρώει σαν λύκος και αφού λέει στη Χριστίνα ό,τι έχει να της πει, κοιμάται μονοκόμματα μέχρι το πρωί.

Το ζευγάρι επιστρέφει στη Σύρο μετά τον μήνα του μέλιτος, με τον Ανδροκλή εντελώς ιατρεμένο από τα βάσανα του έρωτα. Η Χριστίνα όμως είναι μοναχοκόρη, καλομαθημένη και αγαπά τον καλό κόσμο, τις διασκεδάσεις, τα στολίδια και τους χορούς. Ιδιαίτερα οι χοροί γίνονται ο εφιάλτης του Ανδροκλή, αφού εκεί η Χριστίνα γνωρίζει πολλούς θαυμαστές της. Λόγω των συχνών χοροεσπερίδων, η Χριστίνα δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να ετοιμάζεται όλη μέρα, να κουράζεται όλη τη νύκτα και να ξεκουράζεται την επομένη. Ο Ανδροκλής δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να τη συνοδεύει, να αγρυπνά, να ανησυχεί, να ζηλεύει, να την κατασκοπεύει και να βλέπει στον ύπνο του τους θαυμαστές της. Όπως βασανίζει τον διαβάτη της ερήμου η οπτασία βρυσών, ποταμών και χλοερών λειμώνων, έτσι βασανίζει και τον Ανδροκλή η ανάμνηση των καλών ημερών της Κέας. Όταν συλλογίζεται πόσο εύκολο θα ήταν για τη γυναίκα του να τον καταστήσει τον ευτυχέστερο των ανθρώπων, αν κατά τι λιγότερο αγαπούσε τις διασκεδάσεις και τις ερωτοτροπίες, του έρχεται η όρεξη να την πνίξει. Ο κίνδυνος όμως αυτός δεν είναι μεγάλος. Η καρδιά του Ανδροκλή είναι από τις μαλακότερες στον κόσμο. Αν επρόκειτο να σφάζει ο ίδιος τις κότες που τρώει, θα προτιμούσε να τρέφεται με πίτουρα όπως αυτές.

Ο Ανδροκλής φιλοσοφεί το πράγμα και δοκιμάζει διάφορους τρόπους για αρμονική συμβίωση με φιλάρεσκη γυναίκα. Βρίσκει άδικο και κάπως αχάριστο να παραπονιέται για τη γυναίκα του, γιατί αυτή, πράττει ακριβώς όσα πρέπει να πράττει, για να καταστήσει γλυκύτερα τα φιλήματά της. Αν είχε καθημερινή σύζυγο, δεν θα είχε εκ διαλειμμάτων εκτάκτου ποιότητας ερωμένη. Τη ζωή του βλέπει να εκτείνεται μπροστά του ως μακρά παράταξη από καλά δείπνα, διαφανή σύννεφα δαντέλλας, λαμπροκοπήματα μαύρων οφθαλμών και παντός χρώματος κανδήλες.